

CHAMBRE des Représentants.

SÉANCE DU 6 AVRIL 1927.

Projet de loi portant modification des dispositions du Chapitre VI, Titre V, du Livre 1er du Code civil : « Des droits et des devoirs respectifs des époux. »

PROJET
TRANSMIS PAR LE SÉNAT ⁽¹⁾.

ARTICLE UNIQUE.

Les dispositions formant le chapitre VI, du Titre V, du Livre 1er du Code civil, sont remplacées par les dispositions suivantes :

ART. 212. — Les époux se doivent mutuellement fidélité, secours, assistance.

ART. 213a. — Le mari doit protection à sa femme, la femme obéissance à son mari.

ART. 213b. — La femme qui exerce séparément une profession ou un commerce, ne peut user dans ses relations professionnelles ou commerciales, du

KAMER der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 6 APRIL 1927.

Ontwerp van wet tot wijziging van de bepalingen van Hoofdstuk VI, Titel V, van Boek I van het Burgerlijk Wetboek : « De wederzijdsche rechten en plichten van de echtgenooten. »

ONTWERP DOOR DEN SENAAT
OVERGEMAAKT ⁽¹⁾.

EENIG ARTIKEL.

De bepalingen, die Hoofdstuk VI, Titel V, van Boek I van het Burgerlijk Wetboek uitmaken, worden door de volgende bepalingen vervangen :

ART. 212. — De echtgenooten zijn elkander wederkeerig getrouwheid, hulp en bijstand verschuldigd.

ART. 213a. — De man is aan zijne vrouw bescherming, de vrouw aan haren man gehoorzaamheid verschuldigd.

ART. 213b. — De vrouw die afzonderlijk een beroep uitoefent of een handel drijft, kan echter niet, in haar beroeps- of handelsbetrekkingen, zon-

(1) Voir :

Documents du Sénat :

Projet de loi, n° 30 (S. E. 1925).

Rapport, n° 101 (1925-1926).

Texte adopté au premier vote, n° 51.

Rapport, n° 64.

Annales du Sénat :

Séances des 18, 20, 25 et 26 janvier ;
1er 2, 3, 22 et 23 février ; 31 mars et
5 avril 1927.

(1) Zie :

Gedrukte stukken van den Senaat :

Wetsonwerp, n° 30 (B. Z. 1925).

Verslag, n° 101 (1925-1926).

Tekst in eerste lezing aangenomen,
n° 51.

Verslag, n° 64.

Handelingen van den Senaat :

Vergaderingen van 18, 20, 25 en 26
Januari ; 1, 2, 3, 22 en 23 Februari ;
31 Maart en 5 April 1927.

nom de son mari, que du consentement de ce dernier.

De même, le mari ne peut adjoindre à son nom dans ses relations professionnelles ou commerciales, celui de sa femme, que du consentement de cette dernière.

L'autorisation donnée ne peut être retirée que pour des motifs graves.

Art. 214a. — La femme est obligée d'habiter avec le mari et de le suivre partout où il juge à propos de résider; le mari est obligé de la recevoir.

Art. 214b. — Chaque époux contribue aux charges du ménage selon ses facultés et son état.

A défaut par l'un des époux de satisfaire à cette obligation, l'autre époux peut, sans préjudice aux droits des tiers, se faire autoriser par le juge de paix du dernier domicile conjugal à percevoir, à l'exclusion de son conjoint, les revenus, les créances et les produits du travail de celui-ci, dans les conditions et à concurrence d'une somme à déterminer par le juge.

Art. 214c. — Sur requête verbale ou écrite, les époux sont appelés devant le juge de paix, par un avertissement du greffier, précisant l'objet de la demande.

Le jugement est exécutoire par provision, nonobstant appel, et, s'il y lieu, nonobstant opposition, sans caution même sur la minute.

Art. 214d. — Si le jugement est rendu par défaut, il est notifié au défaillant par le greffier.

L'opposition doit, à peine de déchéance être faite dans les huit jours de la notification.

der de toestemming van haar man diens naam bezigen.

Evenmin, mag de man, tenzij mits toestemming van zijn vrouw, haar naam bij den zijnen voegen in zijne beroeps- of handelsbetrekkingen.

De verleende toelating kan slechts om gewichtige redenen ingetrokken worden.

Art. 214a. — De vrouw is verplicht met den man samen te wonen en hem overal te volgen waar hij dienstig oordeelt zijn verblijf te houden; de man is verplicht zijn vrouw bij zich te ontvangen.

Art. 214b. — Elke echtgenoot draagt bij in de behoeften van het huishouden volgens zijn vermogen en zijn staat.

Voldoet een der echtgenooten niet aan deze verplichting, dan kan de andere echtgenoot onverminderd de rechten van derden, zich door den vrederechter van de laatste echtelijke woonplaats machtiging laten verleen en om, bij uitsluiting van den eerstbedoelden echtgenoot, de inkomsten, de schuldvorderingen en de opbrengsten van diens arbeid in ontvangst te nemen, in de voorwaarden en tot beloop van een bedrag, door den vrederechter te bepalen.

Art. 214c. — Op mondeling of schriftelijk verzoek worden de echtgenooten door middel van een verwittiging van den griffier, waarbij het onderwerp van het verzoek omschreven wordt, vóór den vrederechter geroepen.

Het vonnis is bij voorraad uitvoerbaar, niettegenstaande verzet en, desnoods, niettegenstaande beroep, zonder borgtocht zelfs op de minuut.

Art. 214d. — Wordt het vonnis bij verstek gewezen, dan wordt het door den griffier beteekend aan de in gebreke blijvende partij.

Het verzet moet, op straf van verval, binnen acht dagen na de kennisgeving gedaan worden.

Elle pourra se faire dans les mêmes formes que la demande principale.

ART. 214e. — Le jugement est susceptible d'appel, quel que soit le montant de la demande.

L'appel est interjeté à peine de nullité dans les quinze jours de la prononciation, si le jugement est contradictoire et dans les quinze jours de la notification s'il est par défaut.

ART. 214f. — Le jugement peut être modifié, même lorsqu'il est devenu définitif, si la situation respective des époux le justifie.

ART. 214g. — Le jugement est exécutoire par les tiers débiteurs sur la simple notification que leur en fait le greffier, à la requête de l'époux demandeur.

Lorsque le jugement cesse de produire ses effets, les tiers débiteurs en sont informés par le greffier.

Les notifications qui seront faites par le greffier indiquent ce que le tiers débiteur doit payer ou cesser de payer.

ART. 214h. — Les communications du greffier sont adressées sous pli recommandé à la poste.

La remise du pli à la poste vaut notification à la partie signifiée.

ART. 214i. — Si l'un des époux est absent, interdit ou dans l'impossibilité de manifester sa volonté, le juge de paix peut autoriser l'autre époux à percevoir, pour les besoins du ménage, les sommes dues par des tiers à son conjoint, jusqu'à concurrence du montant qu'il fixera.

La requête en autorisation est dispensée des formalités du timbre et de l'enregistrement. Le juge consignera son autorisation au bas de la requête.

Het kan geschieden in dezelfde voorwaarden als de hoofdeisch.

ART. 214e. — Het vonnis is vatbaar voor beroep, welk ook het bedrag van den eisch zij.

Het beroep moet, op straf van nietigheid, ingesteld worden binnen vijftien dagen na de uitspraak, indien het vonnis op tegenspraak, en binnen vijftien dagen na de kennisgeving, indien het bij verstek gewezen werd.

ART. 214f. — Indien de wederzijdsche toestand der echtgenooten het wettigt, kan het vonnis gewijzigd worden, zelfs als het definitief geworden is.

ART. 214g. — Het vonnis is uitvoerbaar door de derden-schuldenaars op enkele kennisgeving aan laatsbedoelden door den griffier, op verzoek van den als eischer optredenden echtgenoot.

Verliest het vonnis zijn kracht, dan worden de derden-schuldenaars door den griffier daarmede in kennis gesteld.

In de kennisgevingen door den griffier wordt opgegeven wat de derdeschuldenaar betalen of niet meer betalen moet.

ART. 214h. — De mededeelingen van den griffier worden onder bij ter post aangeteekenden omslag toegezonden.

De afgifte van het stuk op de post geldt als kennisgeving aan de betekkende partij.

ART. 214i. — Is een der echtgenooten onmondig verklaard, afwezig of in de onmogelijkheid zijn wil te kennen te geven, dan kan de vrederechter, tot beloop van het door hem te bepalen bedrag, aan den anderen echtgenoot machtiging verleenen om, voor de behoeften van het huishouden, de aan eerstbedoelden echtgenoot door derden verschuldigde bedragen in ontvangst te nemen.

Het verzoekschrift tot het bekomen van bedoelde machtiging is vrijgesteld van de formaliteiten van zegel en registratie. De rechter vermeldt de door hem verleende machtiging onderaan het verzoekschrift.

ART. 214j. — Si l'un des époux manque gravement à ses devoirs, le président du tribunal de première instance du dernier domicile conjugal ordonnera les mesures urgentes et provisoires qu'exige l'intérêt de l'autre époux et des enfants. Il pourra notamment interdire l'aliénation des biens mobiliers ou immobiliers des époux et le déplacement des meubles, sauf à spécifier ceux dont il attribuerait la libre disposition à l'un ou à l'autre d'entre eux.

L'ordonnance rendue en vertu des pouvoirs conférés dans l'alinéa précédent sera, à la diligence de l'époux qui l'aura obtenue, transmise par extrait dans le mois de sa date au greffe du même tribunal pour y être transcrite dans un registre tenu à cet effet.

ART. 215. — La femme ne peut ester en jugement sans l'autorisation de son mari.

ART. 216. — L'autorisation du mari n'est pas requise :

1° Lorsque la femme est poursuivie en matière pénale;

2° Dans toutes les contestations entre époux;

3° Dans toutes les contestations relatives aux biens dont la femme a l'administration, en ce qui a trait à cette administration, ou concernant les droits qui lui sont reconnus pour l'exercice d'une profession, d'une industrie ou d'un commerce.

ART. 217. — La femme ne peut donner, aliéner à titre onéreux, hypothéquer, acquérir à titre gratuit ou onéreux, s'obliger, sans le consentement du mari, sauf les exceptions déterminées par la loi.

ART. 314j. — Verzuimt een der echtgenooten grootelijks zijn plichten, dan gelast de voorzitter van de rechtbank van eersten aanleg der laatste echtelijke woonplaats de door het belang van den anderen echtgenoot en van de kinderen vereischte spoedeisende en voorloopige maatregelen. Onder meer, kan hij de vervreemding van de roerende of onroerende goederen der echtgenooten verbieden, alsmede de verplaatsing van het mobilair, behoudens nadere bepaling van die waarover hij aan den eenen of den anderen echtgenoot de vrije beschikking zou toekennen.

Het bevelschrift, genomen krachtens de bijvoorgaand lid verleende volmacht, wordt, op aanzoek van den echtgenoot die het heeft verkregen, binnen een maand na zijn datum, bij uittreksel overgemaakt aan de griffie derzelfde rechtbank om aldaar te worden overgeschreven in een daartoe gehouden register.

ART. 215. — De vrouw kan, zonder de bewilliging van haar man, niet in rechten verschijnen.

ART. 216. — De bewilliging van den man is niet vereischt :

1° Wanneer de vrouw in strafzaken wordt vervolgd;

2° In al de geschillen tusschen echtgenooten;

3° In al de geschillen betreffende de goederen waarover de vrouw het beheer heeft, voor wat betrekking heeft op dit beheer, of betreffende de rechten die haar toegekend zijn met het oog op het uitoefenen van een beroep, van een nijverheids- of een handelsbedrijf.

ART. 217. — De vrouw kan zonder de toestemming van den man niet geven, onder een bezwarenden titel vervreemden, verpanden, hetzij voor niet, hetzij onder een bezwarenden titel verkrijgen, een verbintenis aangaan, behoudens de bij de wet voorziene uitzonderingen.

ART. 218. — Si le mari refuse d'autoriser sa femme à ester en jugement, le juge peut donner l'autorisation.

ART. 219. — Si le mari refuse d'autoriser sa femme à passer un acte, la femme peut faire citer son mari directement devant le tribunal de première instance de l'arrondissement du domicile commun, qui peut donner ou refuser son autorisation, après que le mari aura été entendu ou dûment appelé en la chambre du conseil.

ART. 220. — La femme qui exerce une profession, une industrie ou un commerce, peut, sans l'autorisation de son mari, s'obliger pour ce qui concerne sa profession, son industrie ou son négoce; et audit cas, elle oblige aussi son mari s'il y a communauté entre eux.

Elle n'est pas réputée marchande publique, si elle ne fait que détailler les marchandises du commerce de son mari; mais seulement quand elle fait un commerce séparé.

ART. 221. — Quel que soit le régime matrimonial, le mari peut, au cours du mariage, donner à la femme l'autorisation générale de procéder aux actes prévus aux articles 215 et 217.

La mari aura toujours la faculté de révoquer l'autorisation, sauf le droit pour la femme de demander l'annulation d'une révocation arbitraire.

L'autorisation ne peut être donnée ou révoquée que par une déclaration faite au greffe du tribunal de première instance du dernier domicile des époux.

ART. 222. — L'autorisation du mari n'est pas requise et la femme ne doit pas se faire autoriser par le juge, soit

ART. 218. — Wanneer de man weigert zijn vrouw te machtigen om in rechten te verschijnen, kan zij door den rechter daartoe gemachtigd worden.

ART. 219. — Wanneer de man weigert zijn vrouw te machtigen om een akte aan te gaan, kan de vrouw haar man rechtstreeks laten dagvaarden voor de rechtbank van eersten aanleg van het arrondissement van de gemeenschappelijke woonplaats, die, nadat de man gehoord of behoorlijk ter raadkamer opgeroepen werd, de machtiging kan verlenen of weigeren.

ART. 220. — De vrouw die een beroep, een nijverheids- of een handelsbedrijf uitoefent, kan zich, zonder de machtiging van haar man, verbinden voor alles wat haar beroep, haar bedrijf of haar handel betreft; in welk geval zij ook haar man verbindt, zoo er tusschen hen gemeenschap bestaat.

Zij wordt niet geacht openbare koopvrouw te zijn, als zij er zich bij bepaalt de waren die tot den koophandel van haar man behooren, in het klein te verkoopen; zij wordt het alleen als zij een afzonderlijken handel drijft.

ART. 221. — Welke ook de huwelijkse voorwaarden zijn, kan de man, staande het huwelijk, aan de vrouw algemeene machtiging geven om de bij de artikelen 215 en 217 voorziene handelingen te verrichten.

De man is steeds bevoegd om de machtiging in te trekken, behoudens het recht, voor de vrouw, om de vernietiging van een willekeurige intrekking te vragen.

De machtiging kan slechts verleend of ingetrokken worden bij een ter griffie van de rechtbank van eersten aanleg der laatste echtelijke woonplaats afgelegde verklaring.

ART. 222. — De machtiging van den man is niet noodig en de vrouw hoeft zich door den rechter geen machtiging

pour ester en jugement, soit pour contracter :

1° Si le mari est absent, interdit, ou dans l'impossibilité de manifester sa volonté ;

2° S'il a été condamné à une peine criminelle, encore qu'elle n'ait été prononcée que par contumace, pendant la durée de la peine.

ART. 223a. — La femme peut exercer une profession, une industrie ou un commerce, moyennant l'autorisation expresse du mari.

Si le mari est absent, interdit ou dans l'impossibilité de manifester sa volonté, la femme ne doit obtenir aucune autorisation.

ART. 223b. — Si le mari refuse ou révoque l'autorisation, la femme a un recours devant le tribunal de première instance, du dernier domicile conjugal, qui statue conformément à l'article 219.

Les dettes contractées par la femme restent exclusivement à sa charge quand elle n'a été autorisée que par justice à exercer un commerce, une industrie ou une profession.

ART. 223c. — L'autorisation expresse est donnée ou sa révocation est faite par déclaration au greffe du tribunal de première instance du domicile des époux.

En cas d'autorisation de faire le commerce ou de sa révocation, le greffier du tribunal civil est tenu, dans les arrondissements où il existe un tribunal de commerce, de transmettre une expédition au greffe de ce dernier tribunal, dans les conditions et sous les peines prévues à l'article 9 de la loi du 15 décembre 1872.

ART. 223d. — La disposition de l'alinéa 2 de l'article 29 de la loi du

te laten verleenen om in rechten te verschijnen of om verbintenissen aan te gaan :

1° Indien de man afwezig is, onmondigverklaard, of in de onmogelijkheid zijn wil te kennen te geven ;

2° Wanneer de man tot een crimineele straf veroordeeld is geworden, zelfs als die straf slechts bij wederspannigheid aan de wet uitgesproken werd, gedurende den straf tijd.

ART. 223a. — De vrouw kan, mits de uitdrukkelijke machtiging van den man, een beroep, een nijverheids- of een handelsbedrijf uitoefenen.

Is de man afwezig, of uit zijn rechten ontzet, of kan hij onmogelijk zijn wil te kennen geven, dan behoeft de vrouw geen machtiging te bekomen.

ART. 223b. — Wanneer de man de machtiging weigert of intrekt, kan de vrouw zich wenden tot de rechtbank van eersten aanleg der laatste echtelijke woonplaats, die uitspraak doet overeenkomstig artikel 219.

De door de vrouw gemaakte schulden blijven uitsluitend te haren laste, wanneer zij enkel door den rechter gemachtigd werd om een handels, een nijverheidsbedrijf of een beroep uit te oefenen.

ART. 223c. — De uitdrukkelijke machtiging of de intrekking er van geschieden bij een verklaring ter griffie van de rechtbank van eersten aanleg van de woonplaats der echtgenooten.

In geval van machtiging tot het drijven van handel of van intrekking dezer machtiging, is de griffier van de burgerlijke rechtbank gehouden, in de arrondissementen waar een rechtbank van koophandel bestaat, aan de griffie van laatsbedoelde rechtbank een afschrift daarvan te doen toekomen, onder de voorwaarden en op de straffen bij artikel 9 van de wet van 15 December 1872 voorzien.

ART. 223d. — De bepaling van het tweede lid van artikel 29 der wet van

10 mars 1900, sur le contrat de travail, reste applicable à la femme ouvrière, et à la femme engagée comme employée, conformément à l'article 25 de la loi du 7 août 1922, relative au contrat d'emploi.

ART. 224a. — A peine de nullité de toute clause contraire insérée au contrat de mariage, les produits du travail de la femme qui exerce une profession distincte de son mari et les économies en provenant, constituent à son profit des biens réservés. Y sont comprises les choses qui sont destinées à l'usage personnel de la femme, notamment les vêtements, les bijoux et les instruments de travail, ainsi que toutes les indemnités ou dommages-intérêts lui revenant du chef d'un accident qui l'aura privée de gains professionnels sur lesquels elle était en droit de compter.

Les dispositions qui précèdent ne s'appliquent pas aux gains d'un commerce exercé par la femme à l'aide de biens mis à sa disposition par le mari.

ART. 224b. — Seule la femme a l'administration et la jouissance de ses biens réservés; elle peut seule en faire emploi en acquisitions de biens mobiliers et immobiliers; elle peut, sans l'autorisation de son mari, engager, hypothéquer, aliéner à titre onéreux les biens acquis ainsi et en disposer à titre gratuit dans l'intérêt du ménage ou pour l'établissement des enfants communs.

ART. 224c. — En cas d'abus, par la femme, des pouvoirs qui lui sont conférés dans l'intérêt du ménage, notamment en cas de dissipation, d'imprudence ou de mauvaise gestion, le mari pourra en faire prononcer le retrait par le tribunal civil du dernier domicile des époux, statuant en chambre du conseil,

10 Maart 1900 op de arbeidsovereenkomst blijft van toepassing op de gehuwde arbeidster en op de als bediende in dienst genomen vrouw, overeenkomstig artikel 25 van de wet van 7 Augustus 1922, betreffende de arbeidsovereenkomst voor bedienden.

ART. 224a. — Met nietigheid van elke strijdige in de huwelijksvereenkomst opgenomen bepaling, maken de opbrengsten van den arbeid der vrouw, die een van het beroep van haar man onderscheiden beroep uitoefent, alsmede het daarvan komende spaargeld, te haren behoefte voorbehouden goederen uit. Zijn daaronder begrepen, de zaken voor het persoonlijk gebruik van de vrouw bestemd, namelijk de kleedingstukken, de juweelen en het arbeidsgereedschap, alsook al de vergoedingen en schadeloosstellingen die haar toekomen uit hoofde van een ongeval en die beroepsinkomsten vervangen waarop zij gerechtigd was te rekenen.

Bovenstaande bepalingen zijn niet van toepassing op de winst van een handel dien de vrouw drijft met behulp van de door haar man te harer beschikking gestelde goederen.

ART. 224b. — Alleen de vrouw heeft het beheer over en het genot van haar voorbehouden goederen; zij mag die alleen gebruiken voor verkrijgingen van roerende en onroerende goederen; zij mag, zonder toestemming van haar man, de aldus verkregen goederen verhuren, verpanden, onder een bezwarenden titel vervreemden, en daarover kosteloos beschikken voor de instelling der gemeenschappelijke kinderen.

ART. 224c. — Ingeval van misbruik, van wege de vrouw, van de haar in het belang van het huishouden toegekende macht, onder meer ingeval van verkwisting, onvoorzichtigheid of wanbeheer, kan de man de intrekking van die macht laten uitspreken door de burgerlijke rechtbank van de laatste woonplaats

en présence de la femme, ou elle dûment appelée, le ministère public entendu.

Le jugement prononçant le retrait des pouvoirs sera exécutoire par provision, nonobstant opposition ou appel, et sans caution. Il pourra aussi, lorsqu'il sera devenu définitif, être rapporté sur la demande du mari.

Le jugement sera, à la diligence du procureur du Roi ou du mari, transmis par extrait, dans le mois de sa date, au greffe du tribunal civil pour y être transcrit dans un registre tenu à cet effet. Il devra, en outre, recevoir la publicité prévue par l'article 501 du Code civil. Si l'un des époux est commerçant, il devra également être transcrit au registre prévu par l'article 12 de la loi du 15 décembre 1872 et être affiché, dans les arrondissements où il existe un tribunal de commerce, dans la salle de l'auditoire de ce dernier tribunal.

En cas d'urgence, le président du tribunal peut donner au mari l'autorisation de s'opposer aux actes que la femme se propose de passer avec des tiers.

ART. 224d. — Les biens réservés pourront être saisis par les créanciers de la femme. Ils pourront l'être également si les époux, ensemble ou séparément, ont contracté dans l'intérêt du ménage.

La preuve que la dette a été contractée dans l'intérêt du ménage incombe au créancier.

ART. 224e. — La preuve que la femme exerce une profession distincte de celle de son mari sera faite envers les créanciers avec lesquels elle a traité sans fraude, par la production d'un

der echtgenooten, in raadkamer rechtdoende, ten overstaan van de vrouw of deze behoorlijk opgeroepen zijnde, en na het openbaar ministerie te hebben gehoord.

Het vonnis, waarbij de intrekking der macht wordt uitgesproken is, niettegenstaande verzet of beroep en zonder borgtocht, bij voorraad uitvoerbaar. Zelfs, wanneer het definitief is geworden, kan het, op aanzoek van den man, zijn kracht verliezen.

Het vonnis wordt, op aanzoek van den procureur des Konings of van den man, binnen één maand na zijn datum, bij uittreksel overgemaakt aan de griffie van de burgerlijke rechtbank om aldaar te worden overgeschreven in een daartoe gehouden register. Bovendien, moet de bij artikel 501 van het Burgerlijk Wetboek voorziene openbaarheid aan het vonnis gegeven worden. Is een der echtgenooten koopman, dan moet het vonnis eveneens overgeschreven worden in het bij artikel 12 der wet van 15 December 1872 voorziene register en, in de arrondissementen waar een rechtbank van koophandel bestaat, in de gehoorzaal van die rechtbank worden aangeplakt.

In spoedeisende gevallen, kan de voorzitter van de rechtbank den man er toe machtigen zich te verzetten tegen de akten die de vrouw zich voorneemt met derden aan te gaan.

ART. 224d. — De goederen van de vrouw kunnen door haar schuldeischers in beslag genomen worden. Zij kunnen ook in beslag genomen worden, indien de echtgenooten zich gezamenlijk of afzonderlijk hebben verbonden in het belang van het gezin.

Het bewijs dat de schuld in het belang van het gezin werd aangegaan moet door den schuldeischer geleverd worden.

ART. 224e. — De vrouw mag aan de schuldeischers, waarmede zij zonder bedrog een overeenkomst sloot, door middel eener akte van bekendheid of door elk ander middel bewijzen dat zij

acte de notoriété ou par tout autre moyen.

La femme peut fournir la preuve de la provenance et de la consistance des biens réservés, tant vis-à-vis de son mari que vis-à-vis des tiers, par toutes voies de droit, sauf par la commune renommée.

S'il s'agit d'immeubles ou de droits immobiliers, la preuve n'est recevable que si l'acte d'acquisition par la femme contient la déclaration que l'acquisition a été faite par elle, à l'aide de biens réservés et pour en tenir lieu.

Art. 224f, § 1er. — A la dissolution de la communauté ou de la société d'acquêts, les biens réservés sont compris dans l'actif à partager, à moins qu'ils aient en même temps nature de biens propres.

Les dettes afférentes aux biens réservés suivent le sort de ces biens.

Toutefois, si le mari ou ses héritiers font un inventaire fidèle et exact, ils ne sont tenus de ces dettes, qu'à concurrence de la valeur des biens réservés qu'ils recueillent.

La femme qui renonce à la communauté, reprend les biens réservés francs et quittes de toutes dettes autres que celles dont ils étaient antérieurement le gage.

Cette faculté appartiendra à ses descendants.

§ 2. — Sous tous les régimes qui ne comportent ni communauté ni société d'acquêts, les biens réservés sont la propriété de la femme.

Art. 224g. — Si le mari est mineur, l'autorisation du juge est nécessaire à la femme, soit pour ester en jugement, soit pour contracter.

een beroep uitoefent, dat onderscheiden is van het beroep van haar man.

Van de herkomst en den omvang der voorbehouden goederen kan de vrouw, zoowel tegenover haar man als tegenover derden, doen blijken door alle wettelijke middelen, behalve door dat der algemeene bekendheid.

Geldt het onroerende goederen of rechten op onroerende goederen, dan is het bewijs slechts ontvankelijk indien de akte van aankoop door de vrouw de verklaring bevat, dat de aankoop door haar gedaan werd met behulp van voorbehouden goederen en om deze te vervangen.

Art. 224f, § 1. — Bij de ontbinding van de gemeenschap of van de gemeenschap van aanwinsten, worden de voorbehouden goederen onder de te verdeelen baten begrepen, tenzij zij tevens eigen goederen nitmaken.

De schulden betreffende de voorbehouden goederen worden zoo als deze behandeld.

Indien nochtans de man of zijn erfgenamen een getrouwe en juiste boedelbeschrijving opmaken, dan staan zij slechts in voor die schulden tot beloop van de waarde der voorbehouden goederen die zij erven.

De vrouw, die van de gemeenschap afziet, herneemt de voorbehouden goederen vrij en onbelast van alle andere schulden dan die waarvoor zij vroeger tot pand strekten.

Haar afstammelingen kunnen van dat recht gebruik maken.

§ 2. — Onder al de stelsels die noch gemeenschap, noch gemeenschap van aanwinsten bedragen, zijn de voorbehouden goederen het eigen bezit van de vrouw.

Art. 224g. — Is de vrouw minderjarig, dan heeft de vrouw de machtiging van den rechter noodig hetzij om in rechten te verschijnen, hetzij om verbintenissen aan te gaan.

ART. 225. — La nullité fondée sur le défaut d'autorisation ne peut être opposée que par la femme; par le mari ou par leurs héritiers.

ART. 226. — La femme peut tester sans l'autorisation de son mari.

Disposition transitoire.

ART. 226bis. — Les articles 224^a à 224^f de la présente loi sont applicables quelle que soit la date du mariage des époux. Toutefois, les biens acquis avant la mise en vigueur de la présente loi ne sont pas considérés comme biens réservés.

Bruxelles, le 5 avril 1927.

Le Président du Sénat,

ART. 225. — De nietigheid, gegrond op het ontbreken der machtiging, kan alleen door de vrouw, den man of hun erfgenamen worden ingeroepen.

ART. 226. — De vrouw kan zonder bewilliging van haar man uiterste wilsbeschikkingen maken.

Overgangsbepaling.

ART. 226bis. — De artikelen 224ª tot 224^f van deze wet zijn van toepassing welk ook de datum van het huwelijk der echtgenooten zij. Nochtans worden de goederen, die verkregen werden vóór het van kracht worden dezer wet, niet als voorbehouden goederen beschouwd.

Brussel, den 5 April 1927.

De Voorzitter van den Senaat,

Cte T' KINT DE ROODENBEKE.

Les Secrétaires, | De Secretarissen,

DUBOST.

A. LIGY.